

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1142/2018
24.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Илића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК 74/16 од 08.11.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 107/18 од 27.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Илића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК 74/16 од 08.11.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 107/18 од 27.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК 74/16 од 08.11.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде а која ће се извршити тако што ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора сходно члану 45. став 6. КЗ и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју ће извршити у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року, иста ће бити замењена у казну затвора рачунајући сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан затвора.

Окривљени је обавезан и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени ближе наведени у изреци првостепене пресуде упућени су ради остваривања имовинскоправног захтева на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 107/18 од 27.03.2018. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу и преиначена пресуда Основног суда у Нишу ЗК 74/16 од 08.11.2017. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Виши суд у Нишу окривљеног АА због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, што ако не учини у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан казне затвора, док првостепена пресуда у непреиначеном делу остала је неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Илића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1) тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правоснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да окривљени АА није користио редовни правни лек, односно није изјавио жалбу против првостепене пресуде, а што, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, представља један од услова под којима окривљени може поднети захтев за заштиту законитости.

Притом треба имати у виду да су нетачни наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости да окривљени АА „никада није примио првостепену пресуду“, имајући у виду да из доставнице за лично достављање писмена произилази да је окривљени АА пресуду Основног суда у Нишу ЗК 74/16 од 08.11.2017. године лично примио дана 14.02.2018. године, о чему и постоји извештај МУП-а Дирекције полиције, Одељење полиције Чачак број ЕЗ-975/18 од 17.02.2018. године, да су полицијски службеници ПИ Чачак поступили по замолници Основног суда у Нишу и лицу АА из ... улица ... лично уручили пресуду Основног суда у Нишу дана 14.02.2018. године као и да као доказ о извршеном уручењу доставили су потписану доставницу.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Драгана Илића, оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.